

MI NISMO u 'BANANI...!'

Nakon famoznog 'oglasa' objavljenog u Večernjem listu, imponantne veličine, kojeg smo doživjeli kao 'šaku u oko...' s upitom: ...jel' moguće da i sami 'gluhi' rade protiv sebe, ili su vješto izmanipulirani? Od naših organizacija stiglo je više usmenih protesta, a jedna marginalna skupina, čije udruge nisu u sustavu HSGN, a djeluju kao tzv. 'intelektualci' okupljeni oko 'Internet-caffe-a' 'More tišine' (tata i sin), 'Svijet tišine' (mama i kći) i još nekolicina istomišljenika, okupljenih oko DODIRA (a svi djeluju manje-više na nekakvoj 'obiteljskoj' osnovi...), javile su se izjavom nezadovoljstva upućenom J. Kosor...

Od brojnih protesta iz naših udruga-članica (čije tekstove ćemo objaviti u posebnom priopćenju), ovdje za početak objavljujemo pismo jednog našeg starog člana:

Poštovani,

molim da u slijedećem broju "Ukratkog" - objavite ovaj članak, kao moj odgovor na oglas tzv. udruge gluhoslijepih DODIR koji je objavljen u Večernjem listu od 28.11.2008. pod naslovom: 'I MI SMO U BANANI - I KAMO IDEMO?'

Svrha ovog 'oglasa' je uznemiravanje javnosti i isticanje osobne promocije, s usputnim zahtjevom za "stručnim prevoditeljima" za gluhoslijepe i gluhe osobe. Osobno kao osoba oštećena sluha nemam ništa protiv tumača kao ni protiv znakovnog jezika koji su u zadnje vrijeme medijski eksponirani. Međutim, zaboravlja se na neke stvari.

1. Apsurdna je stvar da udruge gluhoslijepih DODIR promovira korištenje znakovnog jezika za gluhoslijepe i GLUHE osobe, jer sam naziv gluhoslijep dovoljno govori sam za sebe. NE VIDE, NE ČUJU. Ujedno je samim time besmisleno da im se maše znakovnim jezikom "pod nosom". Oni sami imaju svoj takozvani jezik pisanja po dlanu, što smo se imali prilike uvjeriti u to. Kako se bliži kraj godine svi moraju podnijeti izvještaje, pa tako i udruge DODIR mora opravdati izvjesnu svotu koju je dobila od Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi, ne birajući sredstva kako taj iznos opravdati...
2. Već u nekoliko navrata je bilo vidljivo prilikom javnog nastupa predsjednice udruge DODIR da se ona osobno koristi znakovnim jezikom gluhih uz pomoć tumača i odgovara kao čujuća osoba, a ne znakovnim jezikom gluhih ili pismom gluhoslijepih, što je samo po sebi apsurdno!
3. Sve aktivnosti oko znakovnog jezika je pokrenuo Hrvatski savez gluhih i nagluhih, i to još puno prije DODIR-ovaca i njihove 'banane'. Jedina razlika je u tome što Savez gluhih radi tiho (jer su tamo svi gluhi) i ne privlači medijsku pozornost na sebe kao DODIR.
4. Predsjednica udruge DODIR je zaboravila (ovdje to neću nabrajati) koje su sve beneficije dobili gluhoslijepi zahvaljujući aktivnostima Hrvatskom savezu gluhih.
5. Najvažnija je stvar, pismenost i kulturno obrazovanje gluhih. Malo je gluhih koji su pismeno i kulturno obrazovani, koji su samim time i zaposleni među, kako gluhi kažu, s čujućima. Koliko sam shvatio, traži se da se gluhima za svaku sitnicu omogući stručni prevoditelj. Energično sam protiv toga, dovoljno sam obrazovan i pismen da sam mogu kontaktirati sa čujućima i drugim načinima a ne samo znakovnim jezikom.

Radeći prije u Savezu, znam da se tamo bore za neovisno življenje gluhih, a ne da u svakoj neprilici sa sobom vode tumača u džepu...

U ovo današnje vrijeme elektronike, kompjutera i interneta traži se pismenost tj. poznavanje stranog jezika, u prvom redu engleskog.

Dozvolite da svatko ima pravo na slobodan izbor prema svojim mogućnostima i željama, tj. želi li gluha osoba svoje probleme rješavati s tumačem ili bez njega...!

Stari član Saveza gluhih

U Zagrebu, 17.12.2008